

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202306
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418202306.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčika vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - R., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. R., A. G. XX, otec - Z. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 4. októbra 2021, č. k. 7P/227/2018-276, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) po predchádzajúcom zrušení jeho rozsudku zo dňa 4. decembra 2019 č. k. 7P/227/2018-90 uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. apríla 2020 č. k. 5CoP/10/2020-149, opätovne rozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého U. rozsudkom z 4. októbra 2021, č. k. 7P/227/2018-276, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 11C/43/2009-38 zo dňa 28.04.2009 v časti o výživnom na maloleté dieťa: U. M., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné na maloletého sa zvyšuje zo sumy 50 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne, počnúc od 02.05.2018 do 30.11.2020 a od 01.12.2020 na sumu 140 eur mesačne.

1.2. Zročné výživné na maloleté dieťa: U. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 02.05.2018 do 30.09.2021 v sume 1520 eur je otec povinný splácať po 40 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Rozhodnutie vo veci samej o zvýšení výživného právne posúdil podľa ustanovení 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1, zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“).

2.2. Výrok rozsudku o náhrade trov konania oprel o ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

3.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že poukázal na to, že matka sa podaným návrhom domáha zvýšenia výživného na maloletého U. M. zo sumy 50 eur mesačne na 100 eur mesačne, dôvodiac tým, že od nástupu do základnej školy nároky na výživu maloletého vzrástli, pribudli mu mimoriadne potreby, hrá futbal, lyžuje, chodí na plávanie, na motokros, rád cestuje, bolo mu potrebné kúpiť notebook a má zdravotné problémy so srdcom, kvôli čomu bol aj hospitalizovaný.

3.2. Matka na pojednávaní žiadala zvýšiť výživné na 200 eur mesačne od podania návrhu, keďže naposledy o výživnom bolo rozhodované pred desiatimi rokmi, keď maloletý navštevoval materskú

školu a teraz už navštevuje 9. ročník základnej školy v U., kde denne dochádza. V čase, keď maloletý navštevoval základnú školu, bola to integrovaná špecializovaná škola pre nadané deti, kde mali denne tri hodiny. Okrem toho chodil na futbal, zaujímajú ho počítače, učil sa angličtinu aj ruštinu. V súvislosti s učivom ohľadom počítačov sú vyššie náklady, pretože potrebuje mať USB kľúč a väčší softvér. Museli mu kúpiť notebook za 200 eur. Na futbal potrebuje športové oblečenie a obuv, a to kopačky aj halovky, ktoré stáli po 80 eur. Rýchlo mu rastie noha, preto mu ich musela dvakrát po sebe kupovať. Rád chodí so spolužiakmi do kina, kde je vstupné 5 až 6 eur. Potrebuje aj vreckové, ktoré dostával vo výške 30 eur mesačne. V škole sa skladali na tablo a koncoročný výlet, dali si robiť tričká, pripravoval sa na strednú školu a chodil na doučovanie so slovenčiny a matematiky. Má mobilný telefón, ktorý mu dobíja po 10 eur mesačne.

3.3. Matka vyčíslila náklady na živobytie, a to 250,70 eur mesačne za podnájom, 70 eur mesačne nájomné, plyn 40 eur mesačne, elektrina 40 eur mesačne, TV a internet 40 eur mesačne. Jej manžel H. V., nar. XX. XX. XXXX je invalidný dôchodca a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej U. V. 8-ročnej, ktorá je v náhradnej starostlivosti v Českej republike a na ňu výživné neplatí.

4. Otec na pojednávaní uviedol, že so zvýšením výživného nesúhlasí vzhľadom na svoj príjem a ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom M.: F. a W., na ktoré platí výživné po 50 eur mesačne. Býva s priateľkou v byte jej otca, ona je zamestnaná, zarába okolo 600 eur mesačne a má maloleté 10-ročné dieťa, na ktoré jeho otec platí výživné 80 eur mesačne. Do domácnosti jej prispieva sumou 70 eur mesačne na elektrinu, všetky náklady na domácnosť platí ona. Cestovné náklady do práce má 60 eur mesačne.

5. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní navrhla zvýšiť výživné na sumu 200 eur mesačne vzhľadom na to, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynula dlhá doba.

6. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 04.12.2019 č. k. 7P/227/2018 - 90 rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11C/43/2009 - 38 zo dňa 28.04.2009 v časti o výživnom na maloleté dieťa: U. M., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné na maloletého sa zvyšuje zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, počnúc od 02.05.2018. Zročné výživné na maloleté dieťa: U. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 02.05.2018 do 30.11.2019 v sume 950 eur otec je povinný splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnaní pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletého dieťaťa v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a ponechal výživné na maloletého vo výške 50 eur mesačne, ktoré má záujem platiť aj napriek svojej životnej situácii.

8. Uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/10/2020 - 149 zo dňa 22.04.2020 odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby doplnil dokazovanie zistením celkových príjmových pomerov na strane matky i otca, u oboch rodičov prihladol na príjmy ich partnerov, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, keďže to má význam pri posudzovaní životných nákladov a výdavkov rodičov. Taktiež aby opätovne preskúmal a prehodnotil odôvodnené potreby maloletého s ohľadom na dobu, ktorá prešla od posledného rozhodnutia o výživnom a zistil jeho pomery v čase nového rozhodnutia.

9. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, potvrdeniami o ich príjmoch a výdavkoch, dokladmi o výdavkoch na maloletého, oboznámením spisov Okresného súdu Levice č. k. 11C/43/2009, č. k. 10P/51/2013 a č. k. 10P/196/2015, ďalšími ku spisu pripojenými dokladmi a takto vykonaným dokazovaním z hľadiska skutkového stavu zistil, že naposledy o výživnom na mal. U. M. rozhodoval Okresný súd Levice rozsudkom č. k. 11C/43/2009 - 38 z 28.04.2009, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej mal. U. bol na čas po rozvoде zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne. V tom čase boli obaja rodičia nezamestnaní, matka poberala nemocenské dávky a otec si zarábala len príležitostne. Obaja boli bez ďalších vyživovacích povinností.

10.1. Z doplneného výsluchu matky zistil, že žiada zvýšiť výživné na maloletého na sumu 200 eur mesačne od podania návrhu, pričom celkové mesačné výdavky na maloletého sú okolo 200 eur mesačne. V minulosti boli tieto výdavky vyššie, lebo chodil na futbal a na plávanie. Otec prispieva na výživu maloletého výživným 50 eur mesačne a okrem toho ničím iným na výživu maloletého neprispieva. Maloletý má šesťnásť rokov a navštevuje strednú školu v Leviciach. Ubytovaný je na Školskom internáte pri Obchodnej akadémii Levice, kde sa platí 25 eur na mesiac a stravuje sa v Školskej jedálni pri Strednej odbornej škole poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Leviciach, kde má raňajky a večere, čo stojí 45,95 eur mesačne. Ďalej uviedla, že na výdavkoch na domácnosť sa s manželom podieľajú na polovicu. Jej manžel pobera invalidný dôchodok a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu v

pestúnskej starostlivosti, kde neplatí výživné. Taktiež uviedla, že ona naďalej poberá invalidný dôchodok a je práceneschopná.

10.2. Z doplneného výsluchu otca vyplýva, že je zamestnaný na dohodu v spoločnosti A.I.I. Slovensko s.r.o. na pozícii vodič C - údržba zelene a komunikácií. Vo firme ADAMITTO bol zamestnaný do 30.11.2020, kde ukončil pracovný pomer dohodou, lebo mal zdravotné problémy s chrbticou a kolenom. Poberal tam stravné náhrady a nie diéty. Od novembra 2019 do začiatku novembra 2020 bol práceneschopný. Od 08.12.2020 pracuje v spoločnosti A.I.I. Slovensko s.r.o., kde nerobí fyzicky náročnú prácu. Býva v podnájme, nemá už priateľku, lebo súd chcel po odvolaní jej príjem a ona nesúhlasila s tým, aby sa jej príjem a meno zverejňoval, preto prerušili spolužitie. Býva t.č. v F., kde si našiel byt. Pokiaľ ide o jeho výdavky na živobytie, nájom platí mesačne vo výške 330 eur, 30 eur mesačne za energie a vodu. Nemá UPC ani TV, len starý mobil, aby sa mu mohli dovolať z práce. Mesačne si dobíja kredit za 10 eur. Cestovanie ho stojí 50 eur mesačne autobusom a električkou a strava 200 eur mesačne. Vlastní osobné motorové vozidlo, ale je nepojazdné a odstavené v Bratislave. Na oblečenie výdavky nemá, nosí len staré veci. Má dlhy, požičal si 1500 eur, ktoré spláca po 30 eur mesačne. Musel zaplatiť 990 eur, t. j. dvakrát nájomné a zábezpeku. Naďalej platí výživné po 50 eur mesačne na dve maloleté deti.

11.1. Doplneným vykonaným dokazovaním súd mal preukázať, že od posledného rozhodovania o výživnom v danom prípade došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ako aj na strane rodičov.

11.2. Zmena pomerov na strane maloletého spočíva v tom, že jeho odôvodnené potreby sa zvýšili na oblečenie, stravu, obuv, hygienické potreby ako aj v súvislosti s návštevou základnej školy (naposledy pri rozhodovaní o výživnom navštevoval maloletý materskú školu a teraz je žiakom 9. ročníka základnej školy). Maloletý navštevoval Základnú školu Andreja Kmeťa v U., kde denne dochádzal a na začiatku školského roka platil za pracovné zošity z angličtiny 7,70 eur, matematiky 6 eur, fotografiu 210 eur, poistenie na začiatku školského roka 1,50 eur, výchovný koncert 1 euro, tričko (pamiatka na spolužiakov) 8,50 eur, testovanie KOMPARO 2,50 eur. Okrem toho za ZRPŠ platil 15 eur, triedny fond 5 eur a divadlo do Bratislavy 24 eur. Ďalej za slovenský jazyk sa platilo 5 eur, za fyziku 3,50 eur, za chémiu 3,50 eur, ruský jazyk 6 eur a výlet do Osvienčimu 50 eur. Okrem toho maloletý hral futbal, pričom za halovky a kopačky sa platilo po 80 eur, vreckové dostával 30 eur mesačne a bol mu zakúpený notebook za 200 eur. Ohľadom počítačov na tejto škole sú vyššie náklady, potrebuje mať USB kľúč a väčší softvér, čo tiež zvyšuje jeho životné náklady.

11.3. V súčasnej dobe maloletý navštevuje Strednú odbornú školu poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Leviciach. V školskej jedálni má raňajky a večere, za ktoré sa platí 45,95 eur mesačne a ubytovaný je na Školskom internáte pri Obchodnej akadémii Levice, kde poplatok za ubytovanie činí 25 eur mesačne a 10 eur mesačne sa platí poplatok za pranie posteľného prádla. Bolo mu potrebné dokúpiť pracovnú obuv za 30 eur, ZRPŠ sa platí 25 eur na rok a vreckové mu matka dáva v sume 50 eur mesačne, to čo otec pošle ako výživné. Priemerne mesačne oblečenie na maloletého stojí 100 eur. Maloletý chodí ku kaderníkovi, čo stojí 10 eur mesačne. Má aj mobilný telefón, ktorý matka platí v rámci svojho paušálu a internetu v sume 50 eur mesačne a maloletý má v rámci tohto paušálu kartu 15 eur mesačne. T.č. nechodí na futbal a motokáry kvôli pandémie.

12. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, je poberateľkou invalidného dôchodku priznaného od 04.12.2018 v sume 369,10 eur mesačne, od júna 2019 v sume 378,70 eur mesačne, od septembra 2020 do decembra 2020 v sume 389,70 eur mesačne a v súčasnosti vyplácaného od januára 2021 v sume 399,90 eur mesačne. Z dôchodku sa jej vykonávajú ešte exekučné zrážky 24,27 eur mesačne. Podľa lustrácie zo Sociálnej poisťovne, matka bola zamestnaná od novembra 2017 do marca 2018 u BB TEL s.r.o. Horná Ves, kde zarábala priemerne mesačne 498,70 eur. Od 01.06.2019 do 02.01.2020 bola zamestnaná v Tatrabanke, kde v mesiaci jún 2019 mala čistý príjem 609 eur, v mesiaci júl 2019 648,47 eur, v mesiaci august 2019 745,69 eur, v mesiaci september 2019 477,20 eur a v mesiaci január 2020 442,40 eur. V uvedenom období jej boli vyplatené nemocenské dávky, a to v septembri 2019 173 eur, v októbri 2019 402,97 eur, v novembri 2019 408,39 eur, v decembri 2019 446,80 eur a v januári 2020 14,50 eur. Za uvedené obdobie od 01.06.2019 do 02.01.2020 matka zarábala priemerne mesačne 546,05 eur (spolu s nemocenskými dávkami). Od 01.01.2020 do 31.10.2020 matka bola zamestnaná v NZBD ASTRA n.o. Nové Zámky, kde zarábala priemerne mesačne 403,84 eur. Pracovný pomer ukončila dohodou. V tom čase podstúpila ožarovanie a nemohla byť v kolektíve, preto sa dohodli na skončení pracovného pomeru, ako o najlepšom riešení. Od tej doby je práceneschopná a poberá nemocenské dávky, ktoré jej boli vyplatené v októbri 2020 v sume 127,30 eur, v novembri 2020 v sume 254,50 eur, v decembri 2020 v sume 262,90 eur, v januári 2021 v sume 262,90 eur, vo februári 2021 v sume 237,50 eur, v marci 2021 v sume 262,90 eur, v apríli 2021 v sume 254,50 eur, v máji 2021 v sume 262,90 eur, v júni 2021 v sume 254,50 eur, v júli 2021 v sume 262,90 eur a v auguste 2021 v sume 262,90 eur. Manžel matky H. V. je poberateľom invalidného dôchodku priznaného od 06.10.2014 a v súčasnosti vyplácaného

v sume 232,30 eur mesačne. Pokiaľ ide o náklady matky na živobytie, sú 250,70 eur mesačne podnájom, 70 eur mesačne nájomné pre Bytkomfort, plyn 40, eur mesačne, elektrina 31 eur mesačne, TV a UPC 48,50 eur mesačne.

13.1. Pokiaľ ide o pomery na strane otca, od 01.05.2018 do 30.09.2018 zarábala priemerne mesačne spolu so stravými náhradami 519,67 eur v čistom. V mesiacoch október a november 2018 bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky okolo 300 eur mesačne. V období od 01.12.2018 do 30.11.2019 zarábala priemerne mesačne spolu so stravými náhradami 463,17 eur. Žil s priateľkou, ktorá zarábala okolo 600 eur mesačne a ona platila všetky náklady na ich živobytie a on jej prispieval len sumou 70 eur mesačne. Jeho priateľka mala maloleté dieťa vo veku 10 rokov, na ktoré jeho otec platí výživné 80 eur mesačne.

13.2. Otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/51/2013 - 64 zo dňa 04.06.2013 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý F. M., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matke O. T., nar. XX.XX.XXXX a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/196/2015 - 40 zo dňa 01.03.2016 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý W. M., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matke G. D., nar. XX.XX.XXXX a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50,- eur mesačne.

13.3. V súčasnej dobe otec je zamestnaný v spoločnosti A.I.I. Slovensko s.r.o. od 08.12.2020, kde zarába priemerne mesačne 1185,46 eur. Od 15.11.2019 do 20.08.2020 otcovi boli vyplatené nemocenské dávky celkom v sume 2972,90 eur, t. j. priemerne mesačne 297,29 eur. Za október a november 2020 nedostal žiadne nemocenské dávky, lebo bol práceneschopný viac ako rok. Pokiaľ ide o náklady na živobytie otca v súčasnej dobe, platí nájomné v sume 360 eur mesačne v cene za užívanie predmetu nájmu je zabezpečená dodávka teplej a studenej vody, elektriny, odvádzanie odpadových vôd, kúrenie, odvoz a likvidácia odpadu a internet. Cestovné stojí okolo 50 až 60 eur mesačne, strava 200 eur mesačne, telefón 10 až 20 eur mesačne. Na oblečenie nemíňa takmer nič.

14.1. Skúmajúc odôvodnené potreby maloletého, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov dospel prvoinštančný súd k záveru, že návrh matky je dôvodný, preto zvýšil výživné na maloletého na sumu 70 eur mesačne od podania návrhu od 02.05.2018 do 30.11.2020 a od 01.12.2020 na sumu 140 eur mesačne, keďže od posledného rozhodovania o výživnom sa potreby maloletého výrazne zvýšili, medzitým absolvoval celú základnú školu, s čím boli spojené zvýšené výdavky na oblečenie, stravu, obuv, školské potreby (za pracovné zošity z angličtiny sa platilo 7,70 eur, za matematiku 6 eur, fotografiu 210 eur, poistenie na začiatku školského roka 1,50 eur, výchovný koncert 1 euro, tričko - pamiatka na spolužiakov 8,50 eur, testovanie KOMPARO 2,50 eur, ZRPŠ 15 eur, triedny fond 5 eur, divadlo do Bratislavy 24 eur, za slovenský jazyk 5 eur, za fyziku 3,50 eur, za chémiu 3,50 eur, ruský jazyk 6 eur a výlet do Osvienčimu 50 eur). Okrem toho maloletý hral futbal, pričom za halovky a kopačky sa platilo po 80 eur, vreckové dostával 30 eur mesačne a bol mu zakúpený notebook za 200 eur. Ohľadom počítačov na tejto škole boli vyššie náklady, potreboval mať USB kľúč a väčší softvér, čo tiež zvyšovalo jeho životné náklady.

14.2. V súčasnej dobe celkové mesačné výdavky na maloletého sú 200 eur mesačne. Maloletý navštevuje strednú školu v Leviciach, je ubytovaný na Školskom internáte pri Obchodnej akadémii Levice, kde sa platí 25 eur mesačne, stravuje sa v Školskej jedálni pri Strednej odbornej škole poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Leviciach, kde má raňajky a večere, čo stojí 45,95 eur mesačne. Potreby maloletého zodpovedajú potrebám dospelého človeka.

15.1. Pri poslednom rozhodovaní o výživnom v roku 2009 maloletý ešte základnú školu nenavštevoval. Podľa názoru súdu otec môže z príjmu, ktorý dosahoval od 01.05.2018 do 30.09.2018 priemerne mesačne spolu so stravými náhradami 519,67 eur v čistom, v mesiacoch október a november 2018 bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky okolo 300 eur mesačne, v období od 01.12.2018 do 30.11.2019, keď zarábala priemerne mesačne spolu so stravými náhradami 463,17 eur, ako aj od novembra 2019 do augusta 2020, keď boli otcovi vyplatené nemocenské dávky spolu v sume 2972,90 eur, t. j. priemerne mesačne 297,29 eur, platiť na maloletého výživné v sume 70 eur mesačne, pretože je nesporné, že potreby maloletého sa zvýšili primerane k veku a fyzickému rastu.

15.2. Od 08.12.2020 otec pracuje v spoločnosti A.I.I. Slovensko, kde zarába priemerne mesačne 1185,46 eur, t. j. sumu, ktorá je raz tak vysoká, ako suma, ktorú zarábala v predchádzajúcom období, preto od 01.12.2020 súd mu zvýšil výživné na sumu 140 eur mesačne s prihliadnutím na jeho osobné a majetkové pomery (nájomné 360 eur mesačne v cene za užívanie predmetu nájmu je zabezpečená dodávka teplej a studenej vody, elektriny, odvádzanie odpadových vôd, kúrenie, odvoz a likvidácia odpadu a internet, cestovné stojí okolo 50,- až 60 eur mesačne, strava 200 eur mesačne, telefón 10 až 20, eur mesačne, t. j. spolu okolo 620 eur mesačne a výživné na dve maloleté deti vo výške 100

eur mesačne, t. j. spolu 720 eur mesačne). Z uvedeného vyplýva, že otcovi zostane ešte dostatočná suma na jeho vlastnú výživu a reprodukciu pracovnej sily, a to aj s poukazom na zákon č. 601/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu činí od 01.07.2017 199,48 eur mesačne, od 01.07.2018 205,07 eur mesačne, od 01.07.2019 210,20 eur mesačne, od 01.07.2020 činí 214,83 eur mesačne a od 01.07.2021 činí 218,06 eur mesačne.

15.3. Zvýšením výživného na 70 eur mesačne od 02.05.2018 do 30.11.2020 a od 01.12.2020 na sumu 140 eur mesačne vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 02.05.2018 do 30.09.2021 v sume 1520 eur [od 02.05.2018 do 30.11.2020 nedoplatok na výživnom činí 620 eur (31 mesiacov x 20 eur) a za obdobie od 01.12.2020 do 30.09.2021 nedoplatok na výživnom činí 900 eur (10 mesiacov x 90,- eur)], ktorú sumu mu súd povolil splácať po 40 eur mesačne podľa § 232 odsek 3, 4 Civilného sporového poriadku, aby zaplatením naraz celého nedoplatku nedošlo k ohrozeniu jeho životného minima a zároveň, aby potreby maloletého boli čo najskôr uspokojené.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

17.1. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, konštatujúc, že vydané rozhodnutie opäť obsahuje zásadné nedostatky, keďže súd prvej inštancie mu opäť nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby sa uskutočnili jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozsudok je nepresvedčivý predovšetkým z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal Krajským súdom v Nitre navrhnuté právne posúdenie, pre ktorý bol rozsudok vrátený. Sudkyňa JUDr. Katarína Vachulíková opätovne nesprávne a neúplne zistila skutočný stav veci, z čoho mu jednoznačne vychádza, že je voči nemu z nejakého dôvodu asi zaujatá. Do zápisnice opätovne neboli zaznamenané všetky skutočnosti týkajúce sa riadnych príjmov a výdavkov oboch strán, jeho vyjadrenia boli prekrútené, zle formulované. V jeho prípade uviedla priemernú mesačnú mzdu a u navrhovateľky čistú priemernú mesačnú mzdu, aby bol rozdiel v čistom mesačnom príjme značne nerovný. U navrhovateľky nie je uvedený jej príjem spolu s príjmom manžela a s invalidným dôchodkom, ktorý jej prináleží od 04.12.2018, čo je zavádzajúce, keďže vie, že jeho príjem je rozdielny v zime ako ostatné mesiace v roku, čo znamená, že priemerný plat berie do úvahy a to ešte k tomu v hrubom, tak okrem 4-5 mesiacov nemá vyšší príjem ako 770-900 eur, čo znamená, že okrem tých pár mesiacov mu z mesačného príjmu nezostane ani životné minimum. Uviedol príklad, že za 7/2021 dostal v čistom vyplatenú mzdu 806,21 eur, v tom mesiaci má napr. uvedenú zrážku 74 eur, v 9/2021 dostal v čistom vyplatenú mzdu 770 eur bez zrážky. Podľa bodu 22 rozhodnutia má podľa pani sudkyne výdavky 720 eur bez navýšeného výživného v sume 40 eur, čo je suma 760 eur mesačne ako výdavky; rozhodnutie je podľa neho zmatečné.

17.2. Súd taktiež nepočítal s 30 eur splátkou jeho vzniknutého dlhu za obdobie, keď mal nemocenské a nevychádzalo mu ani na základné potreby, len aby zaplatil 150 eur výživné na 3 deti. Pani sudkyňa nezaregistrovala náklady za P.O.BOX, aby mal možnosť doručenia písomností, mesačnú splátku na oddĺženie. Je tiež nesprávne uvedená formulácia jeho už ukončeného vzťahu a nie prerušeného z dôvodu, že sa partnerka nechcela zúčastniť súdneho pojednávania; na rozchode hrala úlohu táto formulácia, nakoľko nie je ani jeho manželka ani družka, aby sa tohto procesu zúčastnila a mala za to, že jej finančná situácia podľa nej nebola podstatná pre rozhodovanie súdu prvej inštancie, s čím on plne súhlasí.

17.3. Poznamenal, že súd prvej inštancie nemá k dispozícii žiadne informácie o ďalšom synovi navrhovateľky (N. F.), na ktorého predložila platbu/výživné z roku 2018 v sume 10 eur, ktorému ako matka platila svojim rodičom na svojho syna výživné, čo s výživným na maloletého U. podľa neho nemá nič spoločné. Navrhovateľka má nadštandardný životný štýl, keď obaja boli/sú na tom finančne nie moc dobre, ale povie alebo na papier napíše, že každý mesiac kupuje oblečenie za 50-100 eur, ale nepreukáže ich, čo je v dnešnej dobe dosť neštandardný prístup, lebo vykazuje vyššie výdavky ako príjmy, čo znamená, že buď neuvádza riadne svoje príjmy a má nepriznaný príjem alebo si dlhodobo žije nadštandardne na svoje pomery.

18.1. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie mu spätne zvýšil výživné neprimerane k jeho terajším aj predchádzajúcim príjmom, bez riadneho prešetrenia príjmov oboch strán, bez ohľadu na jeho ďalšie 2 vyživovacie povinnosti voči maloletým synom F. a W. bez riadneho vyhodnotenia príjmov a platieb navrhovateľky. Aj mimomanželské deti F. a W. majú rovnaké postavenie ako syn U.. Je otcom troch detí s tromi matkami a súd prvej inštancie by mal prihliadať aj na tento fakt, pričom riadne platil výživné, ktoré nebolo minimálne. Stredný syn nosí okuliare, čo sú tiež nečakané náklady, na ktorých sa musí v nejakej sume podieľať. Keď sa mu podarilo pred pandémiou našetriť nejaké peniaze, poslal na všetky 3 deti peniaze, aby sa im nakúpili školské potreby, čo nebolo spomenuté. Matka mal. U. predložila

podklady na prvom pojednávaní zo 07.07.2021 a náklady z roku 2018, kde však nie je uvedená platba za nájom a predkladajú sa pritom náklady na celú rodinu, nie na maloletého syna. Taktiež je uvedený, kde pracovala, aj časové úseky a uvedená suma príjmu je invalidný dôchodok 399,90 eur, po odrátaní exekučnej zrážky 375,63 eur; manžel navrhovateľky je tiež poberateľom invalidného dôchodku v sume 232 eur, čo je spolu suma 607,63 eur + 50 eur výživné od neho, teda 657,63 eur príjme + nemocenská alebo plus vyplácaná a rozpísaná mzda, ktorá je v rozhodnutí, takže spolu majú omnoho vyšší mesačný priemer v čistom ako má on. Má za to, že ich finančné pomery sú rovnaké a v minulosti, keď bol bez riadneho príjmu kvôli dlhodobej PN alebo mal výplatu poznačenú exekúciami, mali vyšší príjem ako on. Nie je pravdou, že matka nevlastní Opel Zafira a že ho predala na súčiastky, pretože na spomínanom aute prišla s manželom na pojednávanie.

18.2. Otec ďalej konštatoval, že matka žiadala zvýšiť výživné už na 200 eur mesačne od podania návrhu, hoci v pôvodnej žiadosti uviedla sumu 100 eur. Matka maloletého k poslednému pojednávaniu predložila na vozidlo Opel Zafira zmluvu o pôžičke a v zápisnici uviedla, že auto poskytla ako záruku. Nevie ako sa s tým súd vysporiadal, ak auto, ktoré je na ňu prihlásené, blokovanie exekútorom, niekto založí na 300 eur na bezúročnú pôžičku na dobu neurčitú, keď potom tá osoba (v prípade neplatenia) nevie na seba ani prehlásiť kvôli exekúcii a ani predať. Z tohto mu vychádzajú veľmi protichodné informácie, lebo na prvom pojednávaní bolo v zápisnici uvedené, že bolo predané na súčiastky, a keďže matka vedela, že sa to klamstvo odhalí, predložila a uviedla, že auto je poskytnuté ako záruka a doložila doklad, takže sa pravdepodobne spolupodieľa na zavádzaní súdu, preto je nemilo prekvapený, že súd sa klamstvami nemieni zaoberať.

18.3. Zvýšenie výživného na 70 eur a neskôr na 140 eur, teda násobok už prvého navýšenia a doplatením zvýšeného výživného späť v sume 1.520 eur s mesačnou splátkou 40 eur je zapríčinené nesprávne zvoleným postupom pani sudkyne, preto navrhuje zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že bude poverený iný súd, nakoľko stratil dôveru v OS NZ z dôvodu neprešetrenia a nedodržania jeho procesných práv už druhýkrát, čím došlo k závažnému porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

19. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v odvolaní z dôvodu, že otec vo všetkých bodoch odvolania zavádza súd, následkom čoho nechce platiť zvýšenie výživného. Vzhľadom na to, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník. Uviedol, že predmetným rozhodnutím súd vyhovel návrhu matky a jej návrh na zvýšenie výživného uznal za dôvodný. Matka si návrh na zvýšenie výživného podala deväť rokov po rozhodnutí o určení výživného. Za to obdobie maloleté dieťa vyrástlo a taktiež sa zvýšili výdavky na nevyhnutné potreby maloletého dieťaťa spojené s rastom, ošatením, vzdelaním i záujmovými aktivitami. Kolízny opatrovník má zato, že súd vzal do úvahy odôvodnené potreby dieťaťa a správne vyhodnotil mieru spolupodieľania sa na financovaní potrieb dieťaťa obomi rodičmi. Rodičia v súdnom konaní uviedli, že styk otca s maloletým dieťaťom sa nerealizuje vôbec a matka poskytuje dvadsaťštyrihodinovú starostlivosť o maloleté dieťa a znáša výdavky na všestranný rozvoj maloletého U.. Je prvoradou povinnosťou rodičov podporovať finančne, materiálne i duševne svoje vlastné dieťa. Z uvedeného dôvodu kolízny opatrovník považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a navrhuje odvolaciemu súdu predmetné rozhodnutie potvrdiť.

21. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP, neviazaný pritom odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 CMP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v zmysle § 387 ods. 2 sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

22.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v dôsledku otcom podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a

vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza ďalšie dôvody.

24.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne aplikoval (interpretoval) alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24.2. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

24.3. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (čl. 2 ods. 2 CSP).

25.1. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

25.2. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

25.3. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07).

26.1. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

26.2. Podľa § 111 CMP v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o c/ výžive maloletého.

26.3. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

26.4. Podľa § 231 CSP rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

27.1. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ZR) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

27.2. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 ZR)

27.3. Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

28.1. K vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť k dieťaťu nie je obmedzená dosiahnutím určitého veku, t. j. ani dosiahnutím plnoletosti, či presiahnutím veku 25. roku života, ako to určuje Zákon o prídavku na dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tak, ako ju vníma Zákon o rodine trvá do času, pokiaľ dieťa nie je schopné sa samé živiť. Táto okolnosť je individuálna.

28.2. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. V ustanovení § 231 CSP a ustanovení § 78 Zákona o rodine sa výslovne umožňuje zmena rozsudku odsudzujúceho na plnenie v budúcnosti ročných dávok alebo na plnenie v splátkach, ak sa podstatne zmenia okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o plnenie vyživovacej povinnosti určenej súdom alebo o plnenie dohody. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 121 CSP zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne-okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne-vývojom životných nákladov. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb, nákladov na štúdium, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ich vyživovacích povinností.

29. Pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom (§ 78 ods. 1 ZR) musí byť v konaní o zmene výživného preukázané, že nastala podstatná zmena pomerov, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Nepostačuje však v žiadnom prípade len úvaha o tom, že doterajšie výživné (výživné ktorého zmena sa navrhuje) je primerané, pretože by totiž išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmena rozsudku nie je možná späťne bez obmedzenia, teda aj za obdobie pred vyhlásením pozmeňovaného rozsudku. Pri rozhodovaní o výživnom treba brať do úvahy aj prípadné zmeny v rozhodujúcich skutočnostiach za celé obdobie, za ktoré sa výživné určuje. Z procesného hľadiska je Konanie o určenie výživného, zvýšenie, zníženie či zrušenie výživného pre maloleté dieťa je z procesného hľadiska tzv. konaním súdu vo veci starostlivosti o maloletých (pozri ustanovenie § 111 písm. c/ Civilného mimosporového poriadku), pričom pre tento typ konaní je charakteristické najmä to, že sa v nich kladie dôraz na najlepší záujem dieťaťa.

30.1. Z ustanovení § 78 ods. 1 ZoR a § 121 CMP tiež vyplýva, že pre povinnosť platiť stanovené výživné sa uplatňuje zásada, že stanovené výživné má zodpovedať pomerom, za ktorých bolo stanovené. Ak dôjde k zmene pomerov, musí sa to odraziť aj v úprave vyživovacej povinnosti. Vzhľadom k povahe výživného však nedochádza pri zmene pomerov automaticky i k zmene vyživovacej povinnosti, ale zmena pomerov je iba dôvodom na začatie nového súdneho konania, ktoré sa môže skončiť novou úpravou výživného. Preto aj dokazovanie súdu sa musí starostlivo orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave (R 72/65).

30.2. Ak k zmene pomerov skutočne došlo, súd musí zmeniť pôvodnú úpravu výživného. Vo výroku nového rozsudku však musí vyjadriť, že ide o zmenu predchádzajúcej úpravy výživného, ktorú presne označí. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť takej povahy, aby tu bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Touto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť pribudnutie, alebo odpadnutie vyživovacej povinnosti povinnému, podstatný pokles alebo podstatné dôvodné zníženie príjmov, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť buď okamžite, napríklad v dôsledku nástupu do školy, či nástupu na strednú školu, na ktorej sa pripravuje na štúdium na vysokú školu alebo na svoje budúce povolanie, potom je to tiež vyšší vek oprávneného, s čím súvisí aj nárast odôvodnených potrieb v dôsledku uplynutia dlhšej doby. Účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich (bežných) potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných jeho všestrannému vývoju.

30.3. Pri hodnotení schopností a možností rodičov prispievať na výživu detí, pokiaľ došlo k zmene zamestnania niektorého z rodičov, znamenajúcej pokles jeho zárobku, je treba zistiť i dôvody takejto zmeny. Rovnako je treba náležite zistiť i okruh osôb, ku ktorým majú rodičia zákonnú vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ ide o manžela rodiča, je treba zistiť, či prestal pracovať z vážnych dôvodov a či je teda osobou, o výživu ktorej sa musí rodič starať (R 101/67). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča nemá súd brať do úvahy tie výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

31.1. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie správne zaoberal tým, či oproti stavu existujúcemu v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku o výživnom došlo k zmene pomerov a či v dôsledku nej je treba zmeniť výšku výživného pre maloletého U..

31.2. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k tomu záveru, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so vzniknutou skutkovou situáciou, keď dospel k záveru, že oproti stavu existujúcemu v čase predchádzajúceho rozhodnutia o určení výživného na maloletého U. rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 28.04.2009 č. k. 11C/43/2009-38 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania a svoje rozhodnutie o zvýšení výživovacej povinnosti otca na maloletého zo sumy 50 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 02.05.2018 do 30.11.2020 a na sumu 140 eur mesačne od 01.12.2020 odôvodnil zmenami v rozhodujúcich skutočnostiach za celé obdobie, za ktoré výživné zvyšoval a tieto zmeny aj v súlade so zákonom odôvodnil, keď u otca prihlíadol nielen na jeho vyšší príjem, než aký dosahoval v čase predchádzajúceho určenia výživného, ale prihlíadol aj na to, že má dve ďalšie výživovacie povinnosti na synov W., nar. XX.XX.XXXX a F. M., nar. XX.XX.XXXX po 50 eur mesačne, pričom ide o maloletých podstatne mladších ako mal. U.. Prvoinštančný súd správne zistil, že v čase predchádzajúceho určenia výživného na mal. U. v roku 2009 išlo o dieťa predškolského veku, ktoré v čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného bolo žiakom 7. ročníka základnej školy a v čase vydania napadnutého rozsudku už bolo študentom strednej školy a už len samotná skutočnosť, že od predchádzajúceho určenia výživného v sume 50 eur mesačne v roku 2009 uplynula do podania návrhu na zvýšenie výživného doba 9 rokov a ku dňu vydania rozsudku doba vyše 12 rokov je sama osebe (bez ohľadu na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov) dôvodom na zvýšenie výživného.

32. Súd prvej inštancie vychádzajúc z vykonaného dokazovania v súlade so zákonom porovnal pomery na strane všetkých účastníkov konania s pomermi existujúcimi v čase podania návrhu a v čase vydania napadnutého rozsudku a zo zistenej zmeny pomerov vyvodil aj správne právne závery. Zvýšenie výživného otcovi na maloletého U. o 20 eur mesačne zo sumy 50 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne od podania návrhu do 30.11.2020, teda o 20 eur mesačne, vzhľadom na to, že výška minimálneho výživného na maloleté dieťa od 1. júla roku 2018 bola stanovená v sume 28,08 eura, od 1. júla v roku 2019 v sume 28,79 eura, od 1. júla v roku 2020 v sume 29,42 eura a od 1. júla v roku 2021 v sume 29,87 eura, je primerané zmeneným pomerom bez ohľadu na schopnosti, možnosti a majetkové pomery, a teda aj príjem otca v období od 02.05.2018 do 30.11.2020 a zvýšenie výživného na sumu 140 eur mesačne od 01.12.2020, t. j. od kedy sa otcovi podstatným spôsobom zvýšil jeho príjem, zodpovedá zmeneným pomerom a je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni jeho rodičov ako aj v súlade s najlepšimi záujmami maloletého dieťaťa. Výška zvýšeného výživného zo strany otca na maloletého U. v sume 140 eur mesačne od 01.12.2020 z jeho priemerného mesačného netto príjmu u terajšieho zamestnávateľa za obdobie december 2020 až júl 2021 vrátane v sume 1185 eur predstavuje cca 12 %, pričom výška výživného na jeho ďalšie dve deti po 50 eur mesačne na každé dieťa netvorí ani 5 % (spolu 10 %) z uvedeného príjmu otca, takže výživné na všetky tri maloleté deti otca z jeho príjmu nepredstavujú ani 20 %. Odvolací súd poznamenáva, že časť výživy maloletého U. je krytá prídavkami na dieťa, ktoré poberá matka dieťaťa, ktorých výška v roku 2018 predstavovala sumu 23,68 eura, v roku 2019 sumu 24,34 eura, v roku 2020 sumu 24,95 eura, v roku 2021 sumu 25,50 eura a v roku 2022 sumu 25,88 eura. Matka maloletého U. by sa na výžive tohto dieťaťa zo svojho invalidného dôchodku v sume 399,90 eura mesačne mala podieľať sumou 50 eur mesačne, čo predstavuje cca 12 %. Stanovené výživné je tak v súlade so zásadou, že dieťa sa má svojou životnou úrovňou podieľať na životnej úrovni rodičov.

33. Odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3. júla 2003). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

34. Pretože dokazovanie Okresného súdu Nové Zámky bolo veľmi starostlivo orientované na to, aby bol dostatočne zistený skutkový stav veci a pri rozhodovaní o zmene pomerov a zvýšení výšky výživného prvoinštančný súd posúdil komplexne všetky mu dostupné skutočnosti v pomeroch účastníkov, odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v dôsledku čoho považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia výživného a zročného výživného za vecne správne.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).